Anul al 62-lea
6 PAGINI

EXEMPLARUL 30 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 113. — Luni 21 Mai 1945
6 PAGINI

ABONAMENTE
UNIVERSUL
PROVINCIA
Lei 1800 pe 3 luni
Lei 3700 pe 6 luni
CAPITALA
Lei 2100 pe 3 luni
Lei 4100 pe 6 luni
AUTORITĂŢI
50% în plus

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE
ORFV. COPIILOR
1500 lei pe 6 luni
ACAD. ŞTIINŢELOR
1200 lei pe 6 luni
UNIVERSUL LITERAR
1800 lei pe 6 luni
VESELIA: 1000 lei pe 6 luni
TRUP ŞI SUFLET
900 lei pe 6 luni

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

CONGRESUL A.R.L.U.S.-ULUI

Astăzi se deschide primul congres al A.R.L.U.S.-ului. Este un congres de sinteză a unei activităţi numai de câteva luni, dar pornită cu atâta entuziasm şi bună credinţă şi desfăşurată cu atâta pricepere şi sârguinţă în cât nu timpul a fost factorul determinant în rezultatele obţinute ci devotamentul elementelor de conducere ale acestei Asociaţii şi al tuturor acelora cari fac parte din ea. Sub prezidenţia distinsului academician, d. prof. dr. Parhon, înconjurat de eminente personalităţi din lumea noastră intelectuală, A.R.L.U.S.-ul s'a dovedit dela început a fi de o reală valoare pentru a aduce la îndeplinire imperativul politic, economic, cultural, artistic şi social al vremurilor istorice prin care trecem şi anume strângerea raporturilor de prietenie şi de colaborare cu Uniunea Sovietică. A. R. L. U. S.-ul a fost, din primul moment, un factor esenţial de colaborare al politicei româneşti restabilite la 23 August 1944. El a înlesnit această politică, îndepărtând din jurul ei prejudecăţile în mod intenţionat întreţinute în o parte a opiniei noastre publice, el a făcut să pătrundă lumina adevărului asupra adevăratei situaţii din U.R.S.S., el a arătat şi continuă a arăta valoarea reală a progreselor considerabile realizate în toate domeniile vieţii publice din marea republică socialistă dela răsărit, el a oferit opiniei publice româneşti prilejul de a cunoaşte şi de a aprecia cultura, literatura, arta sovietică şi a făcut astfel să dispară treptat acea totală ignoranţă în care era ţinută opinia noastră publică cu privire la tot ce se petrecea în Uniunea Sovietică. Dacă glorioasele fapte de arme ale armatelor sovietice au dat omenirii spectacolul măreţ al unei victorii unice în istoria omenirii şi au spulberat toate acele legende duşmănoase şi mincinoase care tindeau să prezinte armata roşie ca lipsită de ideal şi de coeziune, — azi când prin munca neobosită a A.R.L.U.S.-ului, prin activitatea lui lipsită de acele aspecte ipocrite ale propagandei interesate cu care ne obişnuiseră diferite asociaţii comandate şi organizate de regimurile reacţionare ale trecutului, opinia noastră publică s'a putut informa liber şi amplu asupra realităţilor din U.R.S.S. şi a putut lua contact direct cu reprezentanţii cei mai distinşi ai acestor realităţi, nu se poate tăgădui importanţa rolului pe care îl are această vastă organizaţie pentru strângerea relaţiilor româno-sovietice.

Intr'adevăr, istoria a dovedit cu prisosinţă că cea mai iscusită diplomaţie şi cea mai cuminte politică, nu pot obţine rezultatele urmărite în raporturile între state, dacă ele nu sunt susţinute de o cunoaştere reciprocă a popoarelor respective, de o prietenie culturală, de pătrundere cu bună credinţă şi cu sinceritate a tuturor fenomenelor sociale, spirituale şi artistice din ţările respective.

Acestea sunt realităţile care apropie popoarele, acestea sunt realităţi pe care diplomaţia şi politica guvernelor pot clădi în mod temeinic. Această importantă misiune şi-a luat-o A.R.L.U.S.-ul şi primul lui congres va fi, prin constatările ce se vor face, prin noile propuneri ce vor fi elaborate şi prin hotărîrile ce vor fi luate, nu un capitol final ci încheerea unei cuprinzătoare prefaţe a activităţii viitoare.

Cu prilejul inaugurării, în ziua de 14 Ianuarie 1945, a „orei A. R. L.U.S." la postul român de radiodifuziune, d. profesor dr. C. I. Parhon rostind o conferinţă a spus între altele următoarele:

„Avem toate premisele pentru ca A.R.L.U.S. să fie marea organizaţie care să construiască puntea indestructibilă care să lege nezdruncinată şi perpetuu prietenia româno-sovietică".

Opera înfăptuită până acum de A.R.L.U.S. îndreptăţeşte credinţa că ţelul propus va fi pe deplin realizat. Iar numărul mare de membri înscrişi în această Asociaţie, valoarea culturală a multora dintre aceşti membrii şi sinceritatea iniţială a activităţii tuturor, sunt dovezi ale simpatiei cu care opinia publică românească a îmbrăţişat constituirea acestei Asociaţii care corespunde şi politicii noastre tradiţionale, şi sentimentelor româneşti faţă de popoarele sovietice, şi intereselor reale ale ţării noastre.

Telegrame adresate MM. LL. Regele Mihai I şi Reginei Mame Elena, de către d. ministru de război general de Corp de Armată C. Vasiliu Răşcanu, cu prilejul zilei onomastice a Majestăţii Sale Regina Mamă Elena

I. Majestăţii Sale Regelui MIHAI I-iu
Castelul Săvârşin Jud. Arad

Ostaşii Majestăţii Voastre şi ai Ţării, cu prilejul sărbătorirei zilei numelui Augustei Mame şi a Suveranei noastre, Vă roagă respectuos prin mine a primi urările lor de sănătate şi viaţă lungă spre fericirea şi continuitatea scumpei noastre Dinastii de care este legat viitorul prosper al Poporului Român.

Să trăiască Majestatea Sa Regina Mamă Elena
Să trăiţi Majestate

Ministru de Război
General de C. A.
C. VASILIU RĂŞCANU

Majestăţii Sale Reginei Mame ELENA
Castelul Săvârşin Jud. Arad

Ostaşii Majestăţii Sale Regelui şi ai Ţării, cu prilejul zilei numelui Majestăţii Voastre, respectuos vă roagă prin mine a primi caldele lor urări de sănătate, viaţă lungă şi fericire deplină ca Mamă a Scumpului nostru Suveran şi Regină a Poporului Român — pentru continua prosperitate a Dinastiei noastre de care suntem legaţi cu recunoştinţă şi speranţe în viitor.

Să trăiască Majestatea Sa Regele Mihai I-iu
Să trăiţi Majestate

Ministru de Război
General de C. A.
C. VASILIU RĂŞCANU

SEMNIFICAŢIA SANCŢIUNILOR

Din desbaterile procesului primului lot de criminali de război, din interogatoriile acuzaţilor cari îşi aruncă reciproc răspunderea nelegiuirilor comise şi mai ales din impresionantele depoziţii ale martorilor oculari, reese că în faptele supuse judecăţii Tribunalului Poporului a fost o uluitoare desconsiderare a oricărui sentiment uman, un dispreţ total faţă de suferinţele, lacrimele şi vieţile semenilor.

In pornirile sadice ale făptaşilor ies instinctele feroce ale brutalităţii inimaginabile, iar înfierarea şi sancţionarea cruzimilor comise apare cu atât mai necesară cu cât tot din depoziţiile martorilor rees emoţia, mila şi încercările de ajutorare ale foarte multora dintre cei cari au asistat la barbariile făptuitorilor.

Poporul cere sancţionarea celor cari au comis astfel de crime, tocmai ca o dovadă că natiunea se desolidarizează total, complet, de orice nelegiuire şi că răspunderea brutalităţilor, schingiuirilor şi ororilor semănătoare de moarte, cade întreagă asupra celor vinovaţi.

Exemplaritatea sancţiunii va avea darul să se ştie pentru totdeauna şi, de toţi că niciodată, nimeni de aci înainte nu va putea înfrânge şi încălca elementarele legi ale omeniei şi ale respectului fiinţei umane, fără ca mâna grea dar dreaptă a justiţiei, să nu aplice sancţiunea meritată criminalilor şi complicilor lor.

Desolidarizarea categorică a neamului întreg care înfiorează ororile, dă sancţiunii nu numai caracterul de pedepsire a criminalilor, ci şi precizarea că umanitatea nu va mai îngădui niciodată, sub nicio formă manifestări şi acte cari înjosesc demnitatea, drepturile şi viaţa fiecărei fiinţe omeneşti.

PROCESUL CRIMINALILOR DE RĂZBOI

ZIUA 4-a

Şedinţa de Joi dimineaţa

Sala de şedinţe prezintă azi un aspect nou.

In colţurile sălii se găseşte instalate masiva aparatură şi reflectoarele cu cari în sala de eri noapte, ca şi în şedinţa de eri s'au filmat desbaterile.

S'a realizat, pe această cale, un document de netăgăduită valoare.

In sală se găsesc şi corespondenţi ai presei străine.

In şedinţa de eri noapte a început rechizitorul, susţinut de d. acuzator public şef Bunaciu, rechizitor continuat eri prin d. acuzator public Săracu.

D-sa a subliniat cu vigoare în faze concise şi vibrante, nenorocirea pe care a constituit-o instaurarea regimurilor de dictatură, dela noi şi de aiurea, şi rolul lor nefast, prin siluirea libertăţii de conştiinţă şi prin aservirea poporului, unei acţiuni de ură, care a dus la catastrofă.

După aceea d acuzator public Săracu a rezumat rolul fiecăruia din acuzaţii prezenţi în boxă şi a stabilit, cu precisiune şi claritate, vinovăţia fiecăruia din ei, cerând, în aprobările unanime ale asistenţei din sală, o exemplară sancţiune pentru toţi.

Sentinţa, a spus d-sa, trebuie să fie exemplară, de aceia ea trebuie să constituie nu numai sancţionarea oribilei crime, dar să aibă şi caracterul ştergerii unei pagini de ruşine scrisă în istoria neamului nostru.

După aceea, d. preşedinte al Tribunalului Poporului a dat cuvântul apărării, care şi-a dezvoltat pledoariile.

In cadrul dezbaterilor, mari grupuri de cetăţeni au manifestat îndelung pe sub ferestrele Tribunalului Poporului, cerând moartea criminalilor de război.

Manifestanţii purtau cu ei mari placarde cuprinzând lozinci în acest sens, şi simbolice spânzurători în timp ce avocaţii apărării îşi desvoltau pledoariile.

Manifestaţia cetăţenească s'a repetat, şi multă vreme grupuri compacte de cetăţeni au rămas sub ferestre, înfierând criminalele fapte ale inculpaţilor aduşi acolo pentru a-şi primi cuvenita pedeapsă:

*

Continuându-se audierea martorilor, cel dintâi e ascultat în această şedinţă d. **Iancu Kleiman**, de 42 ani, dar îmbătrânit de suferinţele din lagărele Bozdovka şi Bogdanovka, ale căror grozăvii le-a trăit.

El spune între altele :

Când am venit la Bozdovka, am dat peste un caporal şi un fruntaş cari ne-au primit cu ciomege peste cap. Acolo se găseau nişte grajduri în care, după ce am fost băgaţi, au început să ne jefuiască. Pe urmă am stat acolo, în grajduri, şi curând a început să secere printre noi moartea, din cauza foamei şi a lipsurilor şi din cauza mizeriei Stăteam în noroi, căci nu erau nici scânduri pe jos. Era acolo o singură fântână din care trebuia să luăm apă aproximativ 30.000 inşi. Cine putea ajunge la fântână, lua apă, cine nu... murea.

A treia zi după ce am sosit acolo, am fost dus la groapă, era o groapă adâncă de vreo doi metri şi lungă de 20 până la 30 metri.

Am găsit acolo morţi mulţi. Am înţeles că groapa aceasta o facem pentru noi.

Eram puşi la munci grele, mâncare nu ni se dădea, dar bătaie câtă vrei...

Până la plecarea mea au murit vreo 50.000, căci acolo au venit mulţi, din Chişinău şi din toate lagărele din Basarabia ; toţi cari veneau, treceau pe acolo.

A fost acolo, o grozăvie de nedescris. Oamenii erau amestecaţi cu noroiul, cei mai mulţi au murit din cauza foametei şi a frigului, căci începuseră ploile şi era foarte rece. Stăteam prin grajduri, prin păduri, pe oriunde. Era acolo un pod la care trebuia să coborîm pe trupurile oamenilor morţi. Şi în mizeria aceasta trăiam zi şi noapte, iar în grajdurile în care stăteam, zilnic erau împuşcaţi dintre noi.

Comandantul acelei regiuni era d. col. Isopescu.

Am fost duşi apoi dela Bozdovka spre Bogdanovka, de doi poliţişti români. Din 2500, am ajuns 143. Am fost cazaţi în cocine de porci. Aţii erau în grajduri, fără uşi şi ferestre.

Acuzatul Bobei, acest călău, alunga pe ţăranii cari ne aduceau alimente, spunând : „Noi am adus jidanii aici ca să piară de foame. Dacă vă mai prind că aduceţi, vă omor aici" Pâine dădea numai pentru cei care îngropau şi celor dela cari putea să stoarcă aur. Dădea şi purcei morţi, pentru aur.

La 22 Decemvrie 1942 a început măcelul. Poliţişti cu banderola „poliţia română" împuşcau pe oameni în cap cu gloanţe explosive, cari le scoteau creeri afară. Noi, cari eram puşi să luăm cadavrele celor împuşcaţi şi să le aruncăm în râpă, călcam cu bocancii numai în sânge şi în creeri. Când am văzut că râpa începe să se umple, îi stropeau cu benzină şi dădeau foc cadavrelor.

Martorul arată apoi bestialităţile săvârşite de acuzaţii Creştinu, Landau şi Melinescu.

Teroarea din lagărul Tg. Jiu

D. Matei Socor, actualul director al orchestrei Radio, fost timp de aproape 3 ani în lagărul Tg. Jiu, spune între altele :

Când am intrat în barăcile de internare ale grupei a 7-a din lagărul dela Tg. Jiu, am avut impresia că intrăm în nişte sicrie uriaşe. Am fost înghesuiţi 1200 oameni în două barăci, alte trei au rămas nelocuite.

Trăiam în condiţiuni extrem de neomenoase, o viaţă infernală şi se căuta în toate felurile să ne înrăbjească între noi. Era ordinul lui Zlătescu şi Trepăduş. Faptul de a împărţi hrana cu cei cari nu aveau, era considerat o adevărată crimă.

Munca era istovitoare, iar cei cari nu puteau lucra erau pedepsiţi cu infometarea. Oameni bolnavi de boli ce pot cauza moartea erau trimişi la munci grele, din ordinul lui Zlătescu, iar medicamentele ni se confiscau. Erau trimişi la muncă pe valea Jiului şi intelectualii, iar traiul acolo era şi mai de nesuportat. Martorul dă ample amănunte asupra chinurilor sale şi ale altor internaţi, la aceste munci. Peste toate acestea veneau torturile lui Trepăduş. Un internat, Cioraru, fiind bătut cu un ciomag în cap, a avut hemoragie cerebrală. Cei bolnavi erau bătuţi în regiunea bolnavă a corpului .

Zlătescu aplica acelaşi tratament şi soldaţilor. Iarna erau ţinuţi numai în veston, iar cei prinşi că aveau flanele sau cojoace sub tunică erau băgaţi la carceră. Nu aveau voie să primească nimic de acasă, nici să stea de vorbă cu familiile lor.

Zlătescu şi Trepăduş aplicau adesea internaţilor pedeapsa denumită de ei „răstignirea". Il legau de pomi şi nu era voie a li se da nici apă.

D-na **Ernestina Ornstein**, farmacistă, fostă internată tot la Tg. Jiu, declară că acolo internaţii sufereau groaznic de foame, şi pachetele trimise de acasă erau confiscate. Nu ni se dădeau nici medicamente, nici îngrijire medicală.

Martora, care a făcut parte dintr'unul din grupurile trimise apoi peste Nistru, spune între altele, despre această nouă suferinţă :

După un drum de aproape două săptămâni, în vagoane de vite, înghesuiţi unul peste altul, fără apă, fără alimente, oameni în zdrenţe, aşa cum venisem de pe valea Jiului, am ajuns la locul de destinaţie, după un mic popas la Tiraspol, unde a fost un nou jaf, luându-se tot ce aveau oamenii.

Acolo ne-a primit maiorul Murgescu, care era comandantul lagărului.

Maiorul Murgescu şedea acolo, şi cu înjurături, blesteme şi cuvinte murdare, a primit defilarea acestor nenorociţi, care veneau în acest hal de extenuare. Ne-a băgat în curtea lagărului şi după aceea am fost internaţi în pavilioanele acelea, fără uşi, fără ferestre şi fără urmă de cazarmament, fiind supuşi alimentării cu mazăre furajeră, care este otrăvitoare.

Descrie apoi chinurile boalei datorite mazărei furajere, adăogând: Chiar după plecarea comisiei care hotărîse să ni se schimbe alimentaţia, a continuat să ni se dea mazăre furajeră.

Mai târziu ni s'a dat carne de cal, din caii cari nu mai puteau fi însănătoşiţi şi cari miroseau a cadavru.

Despre cpt. Buradescu, succesorul lui Murgescu, declară că el a suprimat complet posibilitatea de a cumpăra ceva alimente şi a introdus o mulţime de acte de cruzime : carcere în pământ, desbinarea internaţilor, etc.

DEPOZIŢIA D-LUI GH. APOSTOL PREŞEDINTELE CONFEDERAŢIEI GENERALE A MUNCII

D. Gheorghe Apostol, preşedintele Confederaţiei generale a muncii, declară între altele :

Scopul înfiinţării acestor lagăre a fost de a smulge din sânul poporului, pe cei mai buni democraţi, luptători anti-fascişti, lăsând poporul la cheremul legionarilor şi ai tuturor celor vinovaţi să arunce ţara în braţele lui Hitler şi ale lui Musolini, iar pe de altă parte, scopul a fost să se demoralizeze masele, lăsate fără conducătorii lor reali.

Odată internaţi în lagăr, a fost stabilită o politică de exterminare a acestor elemente hotărîte la luptă împotriva fascismului, pentru democraţie şi pentru stabilirea relaţiunilor prieteneşti şi chiar a unei alianţe militare cu U.R.S.S.

D-sa spune că în lagărul Caracal, conducta de apă trecea prin dreptul closetului, unde ţeava era spartă, încât apa de băut a venit câteva zile amestecată cu urină. Conducătorul sindical Beria a murit din această cauză.

La Tg. Jiu, unde martorul a fost strămutat dela Caracal, erau condiţii de muncă umilitoare, de sclavi. Neprimind aceste condiţii de muncă, unii dintre noi au fost ameninţaţi cu împuşcarea, — continuă d-sa. In anul 1941, în tot cursul săptămânei mari, internaţii au fost lipsiţi de hrană, hrănindu-se cu rădăcini şi frunze uscate. Zlătescu a trebuit însă să se închine în faţa solidarităţii noastre, până la sfârşit. In ziua întâi de Paşti, această măsură a fost ridicată. Au fost acceptate condiţiile puse de noi şi am început munca organizată de noi.

D. Apostol arată apoi cum zarzavaturile cultivate de internaţi erau speculate la piaţă de Zlătescu, cum acesta a încercat o diversiune care să rupă solidaritatea internaţilor români de evrei; traiul insuportabil din tabăra de muncă Livezeni, unde cei cari nu munceau erau ameninţaţi cu împuşcarea ; teroarea exercitată de Trepăduş, care împreună cu un legionar, Rudi, bătea pe internaţi cu lopata şi târnăcopul.

Rămaşi fără încălţăminte, internaţii erau trimişi la munca descuiţi, iarna, deşi lagărul avea fonduri pentru aceasta.

Hrana era mămăliga mucegăită şi castraveţi din grădina lagărului, iar alimentele venite de acasă erau confiscate. La Valea Sadu lui, întreprinderea la care lucram a vrut să ne dea o hrană mai bună. Trepăduş s'a opus şi pe doi dintre noi, cari s'au opus, i-a trimis la Tg. Jiu, noaptea pe jos, zeci de kilometri, aşa cum de altfel erau duşi toţi internaţii, căci toate drumurile se făceau pe jos.

Metodele lui Trepăduş au atras ura tuturora. Internaţii de drept comun au voit să-l omoare şi azi îmi pare rău că i-am oprit dela acest lucru. Clasa muncitoare, muncitorimea manuală şi intelectuală nu poate să suporte existenţa în mijlocul poporului a acestor criminali, cari trebue să tragă consecinţele jafurilor şi fărădelegilor săvârşite de ei.

Martorul **Clipper** declară că voind să îmbunătăţească soarta deportaţilor bucovineni şi a celor rămaşi la Cernăuţi, a dat acuzatului Stere Marinescu în trei rânduri câte 500.000 lei şi în alte două rânduri 200.000 lei.

Martorul Grünberg, fiind deportat la Golta, a fost utilizat de acuzatul Pădure, pe atunci subprefect al judeţului, ca servitor în casa lui.

Pădure era singurul care dispunea asupra evreilor. La Acmecetca atât bărbaţii cât şi femeile erau desbrăcaţi şi nu aveau decât o cârpă în faţă.

Martorul **Henri Iancu** descrie regimul aspru din lagărul Golta şi comportarea de zbir a lui Avram Creştinu, care era omul maiorului Ambruş.

MARTORII APĂRĂRII

Se trece apoi la audierea martorilor apărării.

D. general **Iosif Iacobici**, fost în toamna 1941 comandant al armatei a 4-a, spune că la 22 Oct. 1941 a fost la Odesa, trimis de Antonescu. După plecarea d-sale din Odesa, a sărit în aer comandamentul.

In aceeaşi seară am trimis la Odesa un general mai mare: pe Macici. In timpul acesta, nici prin gând nu mi-a trecut ideia unor represalii.

Răspunzând apoi la câteva în-

(Continuare în pag. 2-a)

„ROMÂNIA ŞI-A CÂŞTIGAT UN LOC SUB SOARELE VICTORIEI"

Sub acest titlu, confratele „Graiul Nou", ziar al direcţiunii politice de front a Armatei Roşii, publică următorul articol:

„Acum, la sfârşitul războiului, când regimul nazist a fost şters depe suprafaţa pământului, poporul român îşi poate da mai bine seama cât de mult a câştigat România prin ieşirea ei la timp din blocul hitlerist şi trecerea de partea ţărilor democratice. Acum, când Germania hitleristă e prăvălită în ţărână, având a suporta toate consecinţele dezastrului la care au împins-o foştii ei cârmuitori hitlerişti, românii pot judeca limpede ce crime au săvârşit antonescii şi complicii acestora, legând soarta ţării lor de aceea a aventurierilor nazişti. Ei văd ce soartă amară ar fi avut de îndurat dacă fasciştii români ar fi izbutit să târască ţara mai departe pe drumul pieririi alături de Germania. Cu atât mai multe motive are poporul român ca, împreună cu celelalte popoare iubitoare de libertate, să se bucure de măreaţa victorie a Naţiunilor Unite împotriva duşmanului comun.

Fireasca sărbătoare a poporului român o împărtăşim şi noi din toată inima, ca buni prieteni, care nu numai că am asistat la sforţările sale de a păşi cu succes pe drumul salvării şi renaşterii lui, dar, după puterile noastre, cu scrisul nostru, am căutat să-i uşurăm căutările şi sforţările în această direcţie. Nu odată ne-au mişcat manifestările de recunoştinţă — şi mai ales cele vădite în zilele victoriei — ale poporului român şi ale conducătorilor săi pentru Armata Roşie, care a ajutat României să pună capăt la timp situaţiei sale de satelit al Germaniei şi să scape de Antonescu şi banda lui.

Majoritatea covârşitoare a poporului român, care a mai avut prilejul de a cunoaşte firea de lup a prusacilor în primul război mondial, a ştiut că nu poate aştepta nimic bun dela alianţa cu Hitler. De acest lucru poporul român s'a convins şi mai mult când, în urma înfrângerii trupelor germane în regiunile de Sud ale Rusiei, comandamentul hitlerist, ajutat fiind de banda antonesciană, a transformat România într'un bastion al apărării germane. Românii au înţeles atunci că Hitler târăşte România în prăpastia, în care se rostogolea el însuşi.

Ofensiva Armatei Roşii în Nordul Moldovei a dat poporului român putinţa de a se scutura de „alianţa" nefastă cu Germania, de a dobori regimul antonescian şi de a începe lupta pentru independenţa şi integritatea sa teritorială, alăturându-se luptei Naţiunilor Unite împotriva fiarei fasciste germane.

Astăzi poporul român se află alături de ţările învingătoare. Contribuţia sa la lupta pentru sdrobirea Germaniei hitleriste a fost relevată de Mareşalul Stalin în ordinul de zi din 1 Mai şi în alte ordine de zi date anterior.

Lupta în blocul antihitlerist i-a netezit poporului român calea spre familia ţărilor democratice. Astăzi, pe baza acestei victorii obţinute, el reintră în această familie. Păşind pe drumul ferm al democratizării ţării, în conformitate cu hotărîrile Conferinţei din Crimeea, el va putea să-şi asigure binefacerile libertăţii şi păcii în deplină securitate, de care se vor bucura toate popoarele iubitoare de libertate.

Uniunea Sovietică a dovedit cu prisosinţă că ştie să pedepsească pe duşmanii ce o atacă, să fie generoasă şi plină de înţelegere faţă de cei care fac sforţări să meargă pe drumul drept al păcii şi frăţiei între popoare, să-şi preţuiască şi să-şi ajute prietenii adevăraţi. In focul luptei grele împotriva duşmanului comun s'au pus bazele unei prietenii solide între poporul român şi popoarele sovietice. De pe acum, România poate să-şi dea seama de imensul folos şi de nemăsurata importanţă ce o are pentru ea această prietenie, atât din punct de vedere politic, cât şi din punct de vedere al refacerii şi înfloririi sale economice. Acordul economic, încheiat la Moscova zilele trecute între cele două ţări, constitue o mărturie elocventă a bunelor dispoziţii de care e animată Uniunea Sovietică faţă de România democratică şi amică.

Prin jertfele armatei sale şi prin sforţările întregului său popor, România şi-a câştigat un loc sub soarele victoriei. Ea va şti, desigur, prin muncă asiduă, prin ataşamentul său la cauza păcii şi democraţiei, să consolideze, împreună cu celelalte popoare libere, măreaţa victorie a omenirii civilizate asupra barbariei hitleriste, asigurându-şi astfel un viitor luminos de libertate, independenţă şi propăşire naţională".

ALFRED ROSENBERG LUAT PRIZONIER

Londra, 19 (Rador). — Postul de radio New York a anunţat că Alfred Rosenberg, fost exponent al „filozofiei naziste" a fost luat prizonier la Flensburg.

QUISLING PARE SĂ FI INEBUNIT

Oslo, 19 (Rador). — In cercurile judiciare norvegiene se exprimă îndoieli serioase cu privire la sănătatea fostului prim ministru norvegian, sprijinit de germani, Vidkun Quisling. Această părere este întemeiată pe răspunsurile fără niciun sens date de Quisling la interogatoriu. Se spune astfel că ar fi cerut să vadă pe principele de Coroană Olaf, afirmând că numai în felul acesta ar putea să arate tot cazul său. Se mai spune deasemeni că a cerut să fie scos din închisoare şi dus într'o locuinţă particulară, motivând această măsură prin poziţia lui de fost şef de stat.

In cazul că cercetările medicale le vor dovedi că într'adevăr nu mai este în toate minţile, atunci se pun două posibilităţi : în primul rând, el poate fi dus într'un ospiciu, iar în al doilea rând poate fi considerat ca sănătos pe vremea când a comis crimele sale, îmbolnăvindu-se numai ulterior, având astfel deplină responsabilitate şi trebuind să apară în faţa judecăţii.

Autorităţile judiciare norvegiene păstrează tăcerea cu privire la amănuntele judecării lui Quisling. Ministrul de justiţie a refuzat cererea mai multor ziarişti străini de a lua un interview lui Quisling.

O DECLARAŢIE A D-LUI STETTINIUS

IN LEGĂTURĂ CU GUVERNAREA POPOARELOR DEPENDENTE

San Francisco, 19 (Rador). — *D. Edward Stettinius, secretarul departamentului de stat, a declarat Vineri seara următoarele:*

„Obţinerea independenţei este unul din obiectivele Statelor Unite în legătură cu guvernarea popoarelor dependente.

Înţelegem că acest lucru, care este şi unul din obiectivele de bază ale sistemului de tutelaj, implică evident realizarea independenţei în cazul când populaţia din regiunea tutelată doreşte acest lucru şi este pregătită şi capabilă să asume răspunderea independenţei.

El implică deasemeni dreptul respectivei populaţii de a avea un alt statut decât cel de independenţă dacă doreşte aceasta.

Noi recunoaştem că toate popoarele sunt interdependente în lumea modernă şi că progresul libertăţilor individuale şi al standardului de viaţă al popoarelor trebue să fie inclus printre obiectivele de bază ale sistemului de tutelaj.

RĂSPÂNDITORII DE ŞTIRI MINCINOASE

Ministerul de interne este informat că în ultimul timp rămăşiţe ale agenturei hitleriste în România, răspândind ştiri mincinoase încearcă să provoace nelinişte şi dezordine în rândurile populaţiei.

Ministerul de interne cere tuturor organelor de stat şi tuturor locuitorilor să ia măsuri imediate pentru identificarea şi prinderea acestor criminali.

Datoria tuturor locuitorilor ţării este de a nu da ascultare acestor zvonuri vrăjmaşe şi să-şi vadă liniştit de gospodărie, de munca constructivă pentru îndeplinirea lozincelor guvernului: ridicarea producţiei şi prin aceasta îmbunătăţirea stării materiale a tuturor.

Ministru de Interne
(ss) TEOHARI GEORGESCU

Inaintarea ofiţerilor pe timp de război

Ministerul de războiu aduce la cunoştinţă următoarele:

In scopul de a promova elementele de valoare şi a întineri cadrele armatei în ofiţeri şi subofiţeri, s'a întocmit un Decret-Lege pentru înaintarea acestora pe timp de războiu.

Această lege dă posibilitatea ca ofiţerii şi subofiţerii care s'au distins pe câmpul de luptă prin fapte excepţionale de arme după data de 23 August 1944, să înainteze fără a se ţine seama de condiţiuni de vechime în gradul în care se găsesc.

Subofiţerii care s'au distins prin fapte de arme cu totul excepţionale pot fi înaintaţi direct la gradul de sublocotenent.

Pentru restul ofiţerilor şi subofiţerilor care îndeplinesc condiţiunile de capacitate, vechimea în grad pe timp de război s'a redus la jumătate.

Decretul Lege a fost aprobat şi semnat de Majestatea Sa Regele şi urmează a fi pus în aplicare imediat.

CONFERINŢA DE PRESĂ A PREŞEDINTELUI

Franklin D. Roosevelt a ridicat la rangul de instituţie conferinţele periodice cu reprezentanţii presei. Nici-un alt preşedinte al Statelor Unite n'a fost mai accesibil pentru ziarişti. Predecesorii săi s'au ferit cât mai mult de întrebările indiscrete ale ziariştilor. Preşedintele Wilson a suspendat orice conferinţă de presă odată cu intrarea Americii în războiul mondial nr. 1. Harding, după o încercare nereuşită de a fi cordial, nu răspunde decât întrebărilor supuse în scris. Coolidge se retrăgea după anonimatul „purtătorului de cuvânt al Casei Albe", iar Hoover hotărâse ca toate întrebările ziariştilor să fie prezentate cu 24 ore înainte.

„Preşedintele Roosevelt, în aproape 1000 conferinţe de presă, a făcut faţă tuturor întrebărilor pe care le puteau inventa ziariştii. Cu o etichetă redusă la minim, oricine putea pune întrebări preşedintelui, care răspunde direct, indirect sau tăcea. In acest ultim caz, eticheta nescrisă a conferinţei de presă obliga să nu se repete întrebarea rămasă fără răspuns. Prin acest contact simplu, preşedintele a câştigat respectul şi simpatia ziariştilor.

Din conferinţele de presă ale lui Roosevelt au pornit ştirile senzaţionale din ultimii 12 ani : reluarea legăturilor cu Rusia, devalorizarea dolarului, intrarea Statelor Unite în război. Pe măsură ce trecea timpul, conferinţa de presă a preşedintelui devenea un inel necesar din lanţul democraţiei americane : poporul făcea uz de dreptul său de a pune întrebări şefului statului. Intre alte reforme realizate de Roosevelt, conferinţa de presă se situează la loc de frunte. Preşedintele Truman, convins de foloasele acestei instituţii, a dovedit din primul ceas că doreşte s'o păstreze.